

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

40M

Pranumerata wynosi w Krakowie miesięcznie mk 1200, z odnośzeniem do domu mk 1300, zamiejscowa mk 1300, zagranicą mk 1.600.

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Nr. 191. — Rok V.

Kraków, niedziela 16 lipca 1922 r.

Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Korfanty desygnowany na premiera 219 głosami!

Stronnictwa lewicowe zapowiadają, że będą go zwalczać.

Już używają niecznych oszczerstw.

Naczelnik Państwa zapowiada ustąpienie!

(Telefonem od korespondenta „Gońca Krakowskiego“).

Na wczorajszym posiedzeniu Komisji Głównej omówiono na wstępie sposób głosowania i składania deklaracji, a następnie unieważniono głos posła Chaniewskiego.

Po zatwierdzeniu tych spraw marszałek zawiadomił zebranych ze posłów, którzy wystąpili z klubu N. P. R., utworzyli wraz z posłem Wichnińskim „Niezależną Grupę Robotniczą“ i reprezentowani są przez posła Zagórskiego.

Po tem oświadczeniu odczytał pan marszałek komunikat kancelaryi Naczelnika Państwa o zrzeczeniu się inicjatywy w desygnowaniu premiera.

Wówczas poseł Rosset imieniem stronnictw u miarkowanych

przedstawił Komisji Głównej kandydaturę posła Wojciecha Korfantego na premiera.

W odpowiedzi na to posypały się ze strony przedstawicieli grup lewicowych gwałtowne zarzuty.

Pos. Barlicki oświadczył, że klub jego uważa kandydaturę p. Korfantego za prowokacyjną i bojowo-reakcyjną. Wysuwając tę kandydaturę, stronnictwa prawicy i centrum rzucają rękawicę lewicy. Mówca podnosi, że kandydatura p. Sliwińskiego bynajmniej nie miała charakteru bojowego.

Pos. Rataj oświadczył, że kandydat na premiera nie powinien mieć wyraźnych kantów i nie powiększać naprężenia. Rząd Sliwińskiego nie był „kanciasty“. Rząd Korfantego nie będzie miał tej cechy i powiększy zacierzenie, jakie powstaje w czasie wyborów. Dlatego mówca uważa tę kandydaturę za prowokacyjną. Przemówienie swoje zakończył pos. Rataj następującą groźbą: „Jesteśmy już uzbrojeni i chwycimy się metod, którychbyśmy wolli się nie imać“.

Poseł Rosset oświadczył wówczas: Jestem zdumiony, że kandydaturę pana Korfantego ogłasza się jako reakcyjną. Jest on demokratą, którego łączność ze światem robotniczym jest bardzo wielka (okrzyk na lewicy: jeżeli tak, to niech będzie hrabią posiadaczem wielkiej własności!).

Nie zaprzeczam jednak temu, że Korfanty jest jednym z najbardziej zasłużonych w Polsce by-

wateli, że Polska jemu w znacznej mierze zawdzięcza wyzwolenie części Górnego Śląska.

Zdaje mi się, że niema takiej kandydatury, którąby panowie odrzucili. To mnie nie dziwi. Kandydatura posła Korfantego leży w interesie całego kraju, a przede wszystkim warstw robotniczych. Korfanty posiada olbrzymie zasługi i jest jednym z najbardziej popularnych ludzi w Polsce.

Pos. Woźnicki oświadczył, że kandydatura Korfantego, jako człowieka gwałtownego i nieprzebierającego w środkach, jest nieodpowiednia. Gdy przyjdzie do omawiania jego działalności, okaże się, że na Śląsku dopuszczał się wykroczeń, jakich nie chcemy widzieć w Polsce w okresie wyborczym. Już pierwsze wystąpienia Korfantego w sejmie znamionowały gwałtowność. Mówca zapowiada mu, jako premierowi, najostrejsze zwalczanie imieniem klubu.

Pos. Chądziński oświadczył, że pos. Rosset myli się, mówiąc, że Korfanty jest szlendarowy, jako obywatel kraju. Korfanty zdradził ruch ludowy, sprzedając swą gazetę Napieralskiemu. Odegrał on smutną rolę w ostatnim przesileniu. Jest nieprzyzwoicie, jeżeli przyszły premier zabiega o swą kandydaturę. Korfanty zwracał się do N. P. R. o poparcie jego kandydatury. Doradzono mu, aby tej kandydatury nie stawiał i politycznie usunął się. Nie daje on gwarancji, że nie nadużyje władzy, że utrzyma spokój w państwie i przeprowadzi wybory. Oto w jaki sposób p. Korfanty agitował za sobą: W „Gazecie Porannej“ i w „Kurierze Warszawskim“ ukazała się rzekoma uchwała zarządu N. P. R. na Górnym Śląsku, potępiająca krytykę klubu, a oświadczająca się za Korfantem. Zdarzyło się, że w tym dniu bawił w Warszawie prezes zarządu N. P. R. na Górnym Śląsku Roguszak. Przyspieszył on wyjazd, by wyświetlić sprawę i nadesłał depeszę z oświadczeniem, że informacja powyższa jest wierutnym kłamstwem.

Pos. Daszyński oświadczył, że p. Korfanty ma jedną wielką zaletę, że co się tyczy jego moralności, to niema o niej dwóch zdań. Są dowody, że pobierał pieniądze z tej organizacji, którą napadał, że brał z funduszy propagacyjnych Erzbergera, zausznika Bethmanna Holwega. Są świadkowie, że Korfanty dał oficerowi polskiemu rozkaz zabicia kolegi posła. Korfanty ma więc jednolitą opinię, co jest jego wielką siłą. Byłoby nieszczęściem dla Polski dać mu władzę, byłoby

to rzuconiem rękawicy olbrzymiej większości społeczeństwa. Każde dziecko wie, że Korfanty przy wyborach nie cofnąłby się przed niczem.

Poseł Stapiński oświadczył, że Korfanty, to człowiek nie przebiegający w środkach. Już jego występy w sejmie nie oznaczały spokoju. Jego powołanie na premiera jest zapowiedzią klęsk.

Następnie przemawiał poseł Małowiejski imieniem rad ludowych, oświadczając się przeciw kandydaturze Korfantego.

Po nim oświadczył poseł Grubaum imieniem klubu posłów żydowskich, że uważa kandydaturę Korfantego za antysemicką i że nowy rząd będzie zwalczał bezwzględnie.

Przeciw Korfantemu oświadczył się także poseł niemiecki Hassbach.

Zakończył przemówieniem komiczny poseł Sliwiński, który groził rewolucją.

Przystąpiono do głosowania:

Za kandydaturą posła Korfantego na premiera oświadczyły się:

Związek ludowo-narodowy przez posła Głębińskiego — 61 głosów, Narodowe zjednoczenie ludowe przez posła Skulskiego — 46 głosów, Nar. chrześc. klub robotniczy przez posła Czerniewskiego — 26 głosów, Nar. chrześc. stronnictwo ludowe przez posła Dubanowicza — 26 głosów, łącznie z głosami Paderewskiego, Dembińskiego i Korfantego, Zjedn. mieszczańskie przez posła Rosseta 12 głosów wraz z głosem p. Winiarskiego, K. P. K. — 16 głosów, Stronnictwo katolicko-ludowe — 7 głosów, Niez. grupa robotnicza p. Zagórskiego — 5 głosów.

Przeciw kandydaturze posła Korfantego oświadczyły się:

P. P. S. przez Barlickiego — 34 głosy, P. S. L. przez Rataja — 90 głosów, Wyzwolenie przez Woźnickiego — 24 głosy, P. S. L. lewica przez Stapińskiego — 10 głosów, Rady ludowe przez Małowiejskiego — 5 głosów, Grupa Sliwińskiego — 5 głosów, Zjednoczenie niemieckie — 7 głosów, Grupa posłów żydowskich — 10 głosów

Marszałek stwierdza, że

za kandydaturą p. Korfantego oświadczyło 219 głosów, przeciw kandydaturze 206 głosów.

i oznajmia, że wynik ten poda do wiadomości Naczelnika państwa i pana Korfantego.

Korfanty przyjmuje premierowstwo.

Warszawa. (PAT). O godzinie 20.15 kancelarya cywilna Naczelnika Państwa otrzymała od p. Wojciecha Korfantego pismo, adresowane do Naczelnika Państwa, treści następującej:

„Pannu Naczelnikowi Państwa! Po zastanowieniu się nad położeniem i po naradzeniu się z przedstawicielami klubów sejmowych, które w Komisji głównej opowiedziały się za

moją kandydaturą, przystępuję do tworzenia gabinetu, o czym najuprzejmiej donoszę.

Łączę wyrazy czci i poważania.

(—) Wojciech Korfanty.

Korfanty na audyencji u Naczelnika Państwa dziś przedstawi listę gabinetu.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Warszawa. (Tel. wł.) Posel Korfanty otrzymał wczoraj od marszałka Sejmu zawiadomienie, że Komisja Główna większością głosów powierzyła mu misję utworzenia gabinetu, poprosił Naczelnika państwa o rozmowę, ponieważ porozumienie z nim uważa za konieczny wstępny krok do sformułowania rządu. Naczelnik państwa wyznaczył rozmowę pos. Korfantemu na godz. 3 popołudniu. Rozmowa ta trwała dwie godziny. Odbywała się ona w tonie bardzo uprzejmym, nawet serdecznym ze strony Naczelnika państwa. Zapytywał się on posła Korfantego o sprawy górnośląskie i działalność jego wśród miejscowej ludności.

Posel Korfanty, według relacji, udzielonej

stronnictwom umiarkowanym, przedstawił Naczelnikowi państwa.

że rząd, który zamierza utworzyć będzie rządem przestrzegającym wykonywanie prawa i przeprowadzi ściśle bezstronnie wybory i odnosić się będzie lojalnie do Naczelnika Państwa.

Naczelnik państwa nie wchodząc w meritum stosunku swego do osoby posła Korfantego, któremu nie ma zamiaru stawiać przeszkód, poruszył zasadnicze swe wątpliwości konstytucyjne, a w szczególności rolę Komisji Głównej do interpretowania małej konstytucji oraz uchwały z

dnia 16 czerwca.

Po powrocie z Belwederu odbył poseł Korfanty naradę z przedstawicielami większości sejmowej, poczem przystąpił do formowania gabinetu.

Jak się dowiadujemy, poseł Korfanty odbył w godzinach wieczornych konferencję z większością kandydatów na ministrów i zapewnił sobie ich udział. Jednakże z powodu nieobecności w Warszawie kilku z pośród nich, wezwał ich telegraficznie do przybycia na dziś.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa, poseł Korfanty już dziś przedstawi Naczelnikowi państwa konkretną listę gabinetu do zatwierdzenia.

Naczelnik Państwa zapowiada ustąpienie!

Warszawa. Dziś wieczorem nadesłał Naczelnik Państwa następujący list do kancelarii sejmowej na ręce marszałka Trąmpczyńskiego:

Do Marszałka sejmu ustawodawczego!

W odpowiedzi na pismo marszałka sejmu z dnia dzisiejszego oświadczam, że nie wchodząc w meritum sprawy, ani co do osoby, ani co do możliwych wyników pracy p. Korfantego, desygnowanego przez Komisję Główną na premiera, nie mogę wziąć udziału w

tej jego pracy, gdyż po niedanej próbie doprowadzenia stronnictw sejmowych do kompromisu, przeczyłoby to memu pogładowi na sytuację wewnątrz państwa i memu poczuciu obowiązku, jako Naczelnikowi Państwa w tym stanie rzeczy, jaki obecnie się wytworzył. Wobec tego nie chcąc w niczem przeszkodzić p. Korfantemu w jego pracy nad utworzeniem rządu, oświadczam, że będę zmuszony w najbliższym czasie urząd

swój złożyć. Podpisał Naczelnik Państwa (—) Piłsudski.

Warszawa. (Tel. wł.) Z kół belwederskich rozeszła się wiadomość o tem, że Naczelnik Państwa oświadczył posłowi Korfantemu, że każdy premier, któryby tworzył gabinet z ramienia Komisji Głównej na podstawie uchwały sejmowej z 16 czerwca i małej konstytucji, nie zaś z jego ramienia, napotka się, jeżeli nie z odmową z jego strony, to z niechęcią.

Lewica zaczyna walkę na noże!

Warszawa. (Tel. wł.) Klub stronnictw lewicowych odbył w godzinach popołudniowych dłuższe narady, wynikiem których była uchwała, by przystąpić do akcji publicznej przeciwko

posłowi Korfantemu, a to w formie manifestacyjnych wieców oraz strajku generalnego robotników całej Polski, jakim ma się zająć PPS i NPR.

Blok lewicowy dąży wszelkimi środkami do przeciągnięcia przesilenia, aby rząd pana Śliwińskiego, który znajduje się w stanie dymisji, mógł rządzić do nowych wyborów.

Zbrodnicza robota!

Dwustudziesiętnasto głosami a więc absolutną większością został w dniu wczorajszym desygnowany na premiera poseł Wojciech Korfanty!

Po 43 dniach męczącego przesilenia gabinetowego, w ciągu których patrzyła zagranica na igrzyska dziejące się w Sejmie naszym z prawdziwym ubolewaniem, w ciągu których kraj poniósł miliardowe straty materialne i niewypowiedziane moralne — został desygnowany wreszcie na premiera człowiek bezwzględnie prawy i uczciwy, rozumny, energiczny, organizator niezwykły, człowiek, który za Polskę w więzieniu pruskim siedział, niejednokrotnie głowę narażał, zbawiciel Górnośląska.

Po raz pierwszy od czasu istnienia Rzeczypospolitej desygnowany został na kierownika rządu człowiek cieszący się dobrze zasłużoną miłością całego kraju bez względu na stany.

Za nim stanęły kamie stronnictwa umiarkowane gwarantujące rząd ładu, prawa i sprawiedliwości, świadome niezwykle ciężkiej chwili, w jakiej znajduje się kraj i państwo.

Przeciwko takiemu oto premierowi i takiemu rządowi opartemu bezsprzecznie na przygniatającej woli większości narodu — wystąpiły już stronnictwa lewicowe!

Wystąpiły z niesłychaną furją z tysiącami oszczerstwami.

Wyrazem tej zajadłości było wczorajsze posiedzenie Komisji Głównej.

Z człowieka czystego zrobiono bandytę i mordercę, z czcigodnego patrioty zdrajcę i sprzedawczyka. Najstraszliwsze zarzuty skierowano w Korfantego, ażeby go natychmiast uniemógł.

I, rzecz dziwna.

Jeszcze przedwczoraj naigrawały się stronnictwa lewicowe z ugrupowaniami umiarkowanymi, twierdząc, że nie są zdolne do ujęcia rządu, że nie zdolają zdobyć dla siebie większości ani premiera. Jeszcze przedwczoraj żadnych zarzutów nie czyniono Korfantemu! Wczoraj dopiero, gdy stwierdzono, że stronnictwa umiarkowane posiadają dość siły, by ująć rządu w swe ręce, gdy desygnowały posła Korfantego — znalazły się krwawe zarzuty przeciw niemu. Taktyka ja-

Widocznie dla lewicy trwało przesilenie gabinetowe jeszcze zbyt krótko!

Okazuje się teraz dopiero całkiem jasno, że dla lewicy niezem jest kraj i państwo, wola ludności, a przedewszystkiem zniszczenie, w jakim kraj skutkiem przewlekającego się przesilenia popada. Dla niej najważniejszą rzeczą jest własny człowiek u steru rządu i chociażby przesilenie miało trwać jeszcze miesiąc, gotowa je podtrzymywać dla tego celu.

Zdumiewające jest tylko w tym wypadku stanowisko Naczelnika Państwa. List jego zawiadamiający marszałka Sejmu, że nie będzie przeskadzał w pracy Korfantemu, ale sam złoży swój urząd, świadczyłby za tem, że Naczelnik Państwa nie czuje się bezstronnym prezydentem, ale ściśle spojonym z lewicą. Niepodobna nam uwierzyć w to, ażeby Naczelnik Państwa chciał rzeczywiście swoje stanowisko rzucić na szalę lewicy i dopomóc jej do obalenia Korfantego, a w konsekwencji do wywołania nowego bezrządu.

Uważamy, że w chwili obecnej byłoby rzeczą najbardziej wskazaną, ażeby społeczeństwo w kraju objawiło swą wolę.

Dość tych przesileni, dość niszczenia kraju! Społeczeństwo powinno teraz wykazać swoją wolę, poprzeć Korfantego, a równocześnie zwrócić się do Naczelnika Państwa z prośbą, ażeby decyzję swoją odłożył na inne, lepsze i spokojniejsze czasy. Wiernymy, że Naczelnik Państwa jest przemęczony ciężką pracą, ale rezygnacja w dzisiejszych warunkach wyglądałaby na atak osobisty przeciwko posłowi Korfantemu, a tego za żadną cenę nie chcemy przypuszczać!

Wojciech Korfanty został wybrany 6. czerwca 1918 r. do niemieckiego parlamentu z tak zwanej rejencji opolskiej z miejscowości: Gliwice, powiat Toszecko — gliwicki i lubliński z Górnośląska. W r. 1919 automatycznie wszedł do

Sejmu polskiego. Jest z zawodu publicystą, synem górnik. Urodzony w Sadowcu w powiecie katowickim. Gimnazjum ukończył w Katowicach (1896—1901), prawo i ekonomię studiował w Berlinie i Wrocławiu. W r. 1900 pracował jako górnik w kopalniach na Górnym Śląsku, ażeby poznać warunki pracy górniczej. Był od r. 1903—1908 posłem do sejmu pruskiego, a potem do parlamentu niemieckiego od 1903—1912 i od 1918 jako pierwszy poseł polski do parlamentu niemieckiego z okręgu Katowice—Zahrze. Ponadto był w r. 1919 członkiem Komisaryatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu, kierownikiem wydziału politycznego i wojskowego. Pracował jako redaktor „Górnoślązaka”, „Kuryera Polskiego” i „Polaka”. Siedział w więzieniu pruskim we Wronkach 4 miesiące. Przez pewien czas był prezesem Związku Sejmowego Ludowo-Narodowego, jaki istniał pod okupacją pruską. Wraz z obecnym marszałkiem Sejmu Trąmpczyńskim występował energicznie w czasie wojny w sejmie i parlamencie pruskim w obronie Polaków, akcentując z narażeniem wolności osobistej swoją wiarę w koalicję.

Zamach na prez. Milleranda.

Paryż. (PAT. Havas). Dzisiaj o godzinie kwadrans na dwunastą, kiedy pojazdy wiozące oficjalne osobistości z uroczystości święta narodowego dojeżdżały do rogu Avenue Marigny Champs Elysee strzelił jakiś mężczyzna w kierunku samochodu, w którym znajdował się prefekt policyi paryskiej, poprzedzający automobil prezydenta Milleranda. Tłum rzucił się na sprawcę zamachu chcąc go zlynczować, jednakże przeszkodziła temu policja. Millerand nie zauważywszy tego zamachu pomimo ostrzeżeń tłumu dał rozkaz kontynuowania jazdy. Sprawca zamachu został sprowadzony na policyę, gdzie oświadczył, że nazywa się Gustaw Bonvet, liczy 20 lat i jest urzędnikiem w pewnej fabryce samochodów. Bonvet jest znanym anarchista i b. sekretarzem organizacji młodzieży komunistycznej. Oświadczył on, że dokonał zamachu w celu zwrócenia uwagi na położenie proletariatu.

Litwini obsadzili pas neutralny.

Starcia milicyi polskiej z wojskami litewskimi.

Według informacji, otrzymanych z miarodajnego źródła, Rząd litewski przeprowadził faktyczną częściową okupację wojskową pasa neutralnego. Miasteczko Szyrwinty jest już od pewnego czasu w władaniu Litwinów.

Ostatni wypad regularnych wojsk litewskich ku granicy polskiej odbył się z miasteczka Szyrwint. Regularne wojsko litewskie, posuwające się bez przeszkód ku linii demarkacyjnej polskiej, zajęło majątek A. Lednickiego Bartuszyński i zabrało go, a następnie opanowało, z którego po przeprowadzeniu rewizji spokojnie się wycofało i następnie zajęło Papiernię.

Ludność polska z miejscowości opanowanych przez wojska litewskie, uciekła na stronę polską. Milicya miejscowa, nie spodziewając się napadu i będąc liczebnie słabszą od batalionu piechoty litewskiej, nie stawiała oporu. Dopiero obecnie milicya zawiadzała posiłki z innych części pasa neutralnego, celem wyparcia wojsk litewskich. Ostatnie wiadomości głoszą, że tu i ówdzie rozpoczęły się starcia z wojskiem litewskim.

rego po przeprowadzeniu rewizji spokojnie się wycofało i następnie zajęło Papiernię.

Wykrycie nowej organizacji komunistycznej młodzieży.

Po Warszawie — Lublin.

Onegdajszej nocy wykryto w Lublinie organizację młodzieży komunistycznej.

Zarząd w pełnym składzie ośmiu osób został aresztowany.

Znaleziono kilka pudów odezw bolszewickich, przeznaczonych dla ludności na kresach.

Jak widać więc komuniści w Polsce nie próżnowali. W Warszawie wykryto organizację młodzieży komunistycznej, obecnie znów w Lublinie.

Zapewne, gdyby poszukać pilniej, odkryłoby podobne organizacje i w innych miastach.

Zamęt w Niemczech wzmagają się!

Zakupy dewiz przez spekulantów. — Nowy strejk demonstracyjny. — Odezwa nacjonalistów niemieckich — zapowiada ona walkę z nowymi ustawami.

Wszystkie wydarzenia polityczne ostatnich dni zeszyły na plan dalszy. Wobec katastrofalnego wprost spadku marki niemieckiej wśród finansistów niemieckich zapanował popłoch. Bank Rzeszy czył co było możliwe aby nie dopuścić do tak wielkiego obniżenia, wysiłki jego wszakże były płonne. Spekulanci liczą na to, że rząd będzie potrzebował na opłacenie odszkodowań w przyszłych miesiącach ogromną ilość dewiz i z tego powodu zakupuje wszystko co się da, bez względu na żądane ceny.

W najbliższy wtorek wybuchnie prawdopodobnie nowe demonstracyjne bezrobocie celem wywarcia presji na rząd, aby przyspieszył załatwienie z ustawą co do ochrony Rzeszy.

W Magdeburgu wykryto 2 wielkie składnice broni i amunicji. W związku z wykryciem tam aresztowano kilka osób. O podobnych odkryciach broni i amunicji i t. d. donoszą z Bergedorfu pod Hamburgiem i ze Stendhalu.

Podczas posiedzenia nacjonalistów berlińskich przy współudziale przedstawicieli narodo-wo-niemieckiej ludowej partii nacjonalistycznej powzięto rezolucję protestującą przeciwko oskarżeniu, skierowanemu przeciwko partii przez rząd niemiecki, oraz przeciwko ustawicznemu podszytaniu przeciw tejże partii.

W proteście powiedziano, że rząd ponosi odpowiedzialność za wszystkie gwałty, popełnione przeciwko partiom pravicowym. Jednocześnie zapowiada rezolucja gorącą walkę przeciwko wszystkim nowym rozporządzeniom i ustawom naruszającym prawa obywateli niemieckich i ustawy konstytucyjne.

Wysłany pod adresem rządu protest kończy się słowami: „Bezprawia i prześladowania nie straszają nas. Wykazują one tylko nieczyste sumienie naszych przeciwników. Wzmacniają one siły nasze, oraz wiarę w zwycięstwo czystej naszej sprawy, będącej jednocześnie sprawą naszego narodu, oraz naszej ojczyzny”.

Tylko półtora miliarda marek kredytu na zakup zboża.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa przyznała w r. z. różnym organizacjom na skup zboża 3 i pół miliarda mk.

W r. b. kredyt ten obcięto do 1 i pół miliardów mk.

Ponieważ cena zboża jest obecnie znacznie wyższa, niż w r. z., więc za tę sumę odpowiedzialne społeczne organizacje spóżywców i producentów będą mogły skupić o wiele mniej zboża, niż w r. z., a tem samem spekulanci będą mieli o wiele większe pola do popisu.

Dodatek „uzdrowiskowy” dla urzędników państwowych.

Rada Ministrów wydała ostatnio rozporządzenie, w myśl którego, osoby, pobierające uposażenie ze skarbu państwa, których siedziba urzędowa znajduje się w obrębie uzdrowisk (źródłowych stacji klimatycznych, kąpieli morskich), otrzymywać mogą w czasie sezonu specjalny dodatek uzdrowiskowy. Dodatek uzdrowiskowy wynosi miesięcznie w uzdrowiskach o frekwencji ponad 3000 kuracjuszy w czasie sezonu — 20 proc. każdorazowego dodatku dróżyżnianego, ustalonego dla danej klasy miejscowości. Przez sezon rozumie się okres czasu od 15 maja do 30 września.

Przyznanie dodatku uzdrowiskowego dokonywa prezes rady ministrów w porozumieniu z ministrami skarbu i zdrowia publicznego. Dodatek uzdrowiskowy może być przyznany od dnia 1 czerwca r. b.

UWAGI!

SOCYALIŚCI NIE RADUJĄ SIĘ Z PRZYŁĄCZENIA GÓRNEGO ŚLĄSKA.

Posel Szczurkowski (P. P. S.) członek Centralnego komitetu uroczystości górnośląskich zawiadomił prezydium Komitetu, że w porozumieniu z organizacjami klasowych związków zawodowych, uznał za konieczne wystąpić z Komitetu uroczystości, ponieważ w obchodzie biorą udział tylko stronnictwa reakcyjne i klerykałne. Następnie p. Szczurkowski komunikuje, że klasowe związki zawodowe samodzielnie uczczą fakt przyłączenia Górnego Śląska.

DWA FAKTY.

Niepraktycznie jest żyć zadługo tym, co za młodu lub w pełnej sile męskiej coś działali i znaczyli. Nietylko, że nowe pokolenie ich nie rozumie (o co zresztą mniejsza, bo mu tą samą miarą będzie odmierzone), ale nie wie nawet o tem, jak przeszli przez życie, co po sobie zostawili.

Mamy obecnie tego dowód na zmarłym przed dziesięciu dniami Koźmianie. Z wyjątkiem Czasu całe dziennikarstwo podało zaledwie jego krótkie, aż nadto krótkie nekrologi. Całemu jego życiu poświęcił prawie każdy dziennik mniej miejsca, niż pierwszemu lepszym meczowi footballowemu. Niektóre poprzestały na pięciu wierszach druku.

Ba! gdybyż choć w tych króciutkich nekrologach nie roilo się od błędnych szczegółów. Jedni „żywotopisarze” każą mu wprowadzić na scenę krakowską aktorów, którzy ją opuścili na kilka a nawet kilkanaście lat przed objęciem przez niego dyrekcji. Inni przypisują mu autorstwo książki, której nie napisał, a nawet napisać nie mógł. Inni wreszcie podają, że był współautorem Teki Stańczyków (I) — nie znają więc nawet tytułu tak głośnej niedys publikacji.

Natomiast w szablonowych, zdawkowych pochwałach udzielonych Koźmianie, paruje niestychana przesada. Wleby można mówić o słuszności maksy my de mortuis uli nisi bene. Ale i dla zwolenników tej maksy my owo bene powinno mieć pewne granice. Nie należy choćby gloryfikować tych drażliwych stron życia lub działalności zmarłych, które (powiedzmy delikatnie) nie miały przychylnego oddźwięku w społeczeństwie, które conamniej zostawić należy... sądowi potomności.

Przesada w pochwałach na tym punkcie jest wprost szkodliwą i niedopuszczalną. Wywołuje,

bo musi wywołać odruch naturalny.

Przeciw podniesieniu dodatnich stron Koźmiana nie mieć nie można — słusznie mu się to należało. Ale hold składać głoszonemu przez niego zasadom politycznym, widzieć w nim sztablar gorącego patriotyzmu, podziwiać w nim nade wszystko, jak to czyni ekscelencya Abrahamowicz, „charakter polityczny, oparty na stałych i niewzruszonych podstawach” — to nieco za dużo.

Przypomnijmy sobie tylko dwa fakty: Pierwszy, to wezwanie Koźmiana jasna, proste, otwarte do wyrzeczenia się niepodległości, będące kwintesencją wywodów jego głośnej „Rzeczy o roku 1863”.

„Niebezpieczeństwu temu (wierze w niepodległość) — pisał — powinna zapobiedz wyborowa mniejszość... Powstał obowiązek rozstać się z patriotyzmem zgnubnym”. Należy zgodzić się i porozumieć z istniejącym porządkiem rzeczy, uznać i wspierać władzę trzech państw zaborczych, lojalnie skupić się około tronów, uczciwie współpracować w interesie państw, w zespoleniu z nām praw i potrzeb bytu narodowego...” — to znaczy poprostu stworzyć Moskali, Austriaków i Prusaków, mówiących po polsku.

A fakt drugi to mowa Koźmiana, jako członka Izby Panów, wygłoszona w przeddzień upadku Austrii. Kiedy z powodu nieczemnej zdrady państw centralnych, cały nasz naród drżał z oburzenia i oburzenia temu dawał wyraz przez swych prawnych przedstawicieli — i kiedy ci przedstawiciele (galicyjskie Koło sejmowe z Kołem polskiem w Wiedniu, Rada Stanu w Warszawie i Koło Polskie w parlamencie berlińskim) rzucili otwarcie hasło niepodległości — Koźmian składał hold tronowi i mówił o wdzięczności dla niego całego narodu polskiego za to, co dla Polaków uczynił...

Pierwszy z tych faktów możnaby perfidnie tłómaczyć (nie usprawiedliwić) zwątpienia w spra-

wiedliwość Bożą i siłę ducha narodu, lub wiarę w niewzruszoną potęgę zła i przemoc, lub wreszcie czem kto zechce — drugi zaś fakt „przywyczeniem”, lub starczym zanikiem władz umysłowych — ale...

Ale czy można rzucić w twarz obelgę konserwatywom krakowskim, mówiąc, że Koźmian „był to program i sztablar, wokół którego skupiali się... ludzie chętnego poświęcenia się dla sprawy ojczystej” — czy wolno spotwarzać dzisiejszą, t. zw. Prawicę narodową, pisząc, że „nawiązała ona swój program do chlubnej tradycyi dawnych konserwatywnych polityków, których zmarły był jednym z najzaciejszych przedstawicieli?”

Czy wolno jednemu ze stowarzyszeń pisać, że „cała Polska traci wybitnego polityka... człowieka gorącego patriotyzmu?”

A toż Koźmian całe życie walczył z tym... szowinizmem. Był on „trzeźwym” — sama Teka Stańczyka pisała o nim, że „przesadzał w trzeźwości”. Można litować się nad nim, jak nad tyłu innymi trzeźwymi, co nie mieli wiary, co dla drobnych chwilowych korzyści, za miskę soczewicy gotowi byli ustąpić pierworodzima ideałom narodowych. Nie wmawiajmy w siebie, że sceptycyzm to zdrowie, bo to choroba...

Koźmian sam zapewne cieszył się, że był fałszywym prorokiem, że program jego zbankrutował... Nie obarczajmy pamięci jego podejrzeniem, że nie zmienił swego charakteru politycznego, opartego na „niewzruszonych zasadach”. Owszem przypuśćmy, że wobec „cudu”, jaki się w oczach jego spełnił, sam żałował, że żądał od narodu wyrzeczenia się niepodległości i kultury-wowania trójjalizmu. Nie ulega wątpliwości, że gdyby mógł, wyrwałby te karty ze swej książki, że wstydział się swej... omyłki.

Koźmianowi można przebaczyć jego błędy i winy, — ależ „na miłość Boską” z tych błędów i win nie budujmy kolumny jego zasług i... sławy.
K. Bartoszewicz.

Niezwykły pojedynek między małżonkami.

W trzech dniach odbył się w Tulonie niezwykły pojedynek. Paraństwo Anger żył z sobą w takiej dysharmonii, iż postanowili wszcząć rozwirowanie. W czasie prowadzenia procesu policyjnego jednak wspólne życie. Spory jednak i waśnie nie ustawały. Pewnego dnia sąsiedzi usłyszeli odgłos strzałów, dochodzący z mieszkania państwa Anger, a wkrótce potem wypadła pani zbroczona krwią, z ciężko zranioną głową. Rzucono się jej na ratunek, wniesiono omdlewającą do mieszkania i tu znaleziono nieprzytomnego pana Angera w kałuży krwi.

Na ziemi leżały dwa rewolwery z wystrojonym nabojami. Okazało się, że odbył się między małżonkami pojedynek na życie i śmierć. Parę małżonków odwieziono w stanie bezradnym do szpitala.

Królowie pod ochroną policyi.

W związku z zabójstwem Rathenau'a wyjaśniło się, że ochrona policyjna, która nie może ustrzedz od rzucania granatów lub wystrzału, jednak często może uprzedzić zamach.

Królowie i następcy tronu i wszyscy wielcy mężowie stanu stale mieli przy sobie detektywów. Kiedy przy królowej Wiktorji zamachy fanjantów wytworzyły niepewność w życiu publicznym, królowej zaczął stale towarzyszyć detektyw w ubraniu cywilnym. Przy królowej Edwardzie i Jerzym zaczęli oni nosić mundury, tylko zagranicę towarzyszyli królom w ubraniu cywilnym.

Atoli nikomu nie można narzucić gwałtem ochrony policyjnej i byli w Anglii politycy, którzy wolli wystawiać się na niebezpieczeństwo niż znosić ciągle czyjąś obecność koło siebie.

Księżę Wali za swoich studenckich czasów w Oxfordzie lubił płatać figle przydzielonemu do jego osoby detektwowi. Pewnego razu uciekł od niego z dwoma przyjaciółmi na rowrach. I podczas gdy grał z nimi w szachy, w małej restauracyjce w zapadłym kącie, nagle wyrasta przed nimi, jak z pod ziemi anioł stróż księcia następcy.

— Jak pan mógł mnie tak prędko wyszukać?
— zapytał księżę śmiejąc się.
— Na to jestem detektywnym, sir. — brzmiała odpowiedź.

Domy na wspak budują się obecnie w Ameryce.

Ameryka kroczy zwykle na czele postępu wiedzy technicznej.

W obecnej chwili rozpoczynają Amerykanie budowę domów... nawspak. Są to hotele przeznaczone dla podróżujących aeroplanami i balonami, które zaczynają kursować między Ameryką a Europą.

Główne wejście będzie w takim hotelu umieszczone na dachu w postaci olbrzymiej terasy. Terasa zaś będzie punktem wylądowania dla przylatujących statków i punktem wstępu dla odjeżdżających tak, jak to się obecnie dzieje na pokładzie wielkich statków morskich.

Mieszkańcy hotelu będą mieli na terasie swobodne miejsce dla spaceru, posiłku i zabawy w taki sposób, jak gdyby znajdowali się na powierzchni ziemi.

Projektowane statki będą osiągały olbrzymiej pojemności. Będą to prawdziwe potwory powietrzne, mogące naraz unieść w powietrze pięćset osób z szybkością 150 kilometrów na godzinę.

Restauracja „Kresowa”

przy ul. Sławkowskiej 30.

Znakomita orkiestra balabajek. Zespół 15 artyst.-muzyków
WSTĘP BEZPŁATNY. — NOWY ZARZĄD.
Koncert podczas obiadu od 1—3, a wieczór od 8—11
Obiad z 2 dań 215 mk. Kolacja z 2 dań 230 mk.
Ceny potraw niezwykle niskie. 4197
Obsługa szybka. Lokal otwarty do 2 w nocy.

Góra św. Anny na G. Śląsku.

Jednym z miejsc wstawionych z krwawych walk powstańców górnośląskich z Niemcami jest słynna Góra św. Anny (Annaberg). O zdobycie tej góry toczyły się zażarte walki, w których obie strony poniosły wielkie straty.

Pseudonimy waluciarskie sprytnych paskarzy.

Marki polskie jako groch, niemieckie jako kawa, ruble — herbata, dolary — zboże itd.

Przed kilku dniami policja lwowska dowiedziała się, że pewien gość z hotelu „Splendid” wysłał do Kołomyi następujący telegram: „Sendet 2 Sacke Hirs nach Czernjowibz!”

Policję zastanowiło jednak, poco właściwie z Kołomyi wysłać groch do Rumuni i po nauce do kłębka wykryto organizację paskarską. Za której czele stał niejaki Hensch Grossband z Kołomyi. Organizacja ta zajmowała się przemycałaniem złota i obcych walut z Rosji przez Polskę do Niemiec.

Zakwestyrowano między innymi około półtora kilograma złota w sztabce, co dowodzi, że przepaliali oni przedmioty złote na sztabki, aby załatwić ich pochodzenie i łatwiej je przewozić.

Przy swoich machinacjach radził sobie ci spekulanci walutowi w tej sposób, że na oznaczenie różnego rodzaju walut obcych używali nazw zbo-

za i jarzyn.

I tak: ruble rosyjskie nazywały się w telegramach — Thee, dolary amerykańskie — Korn, dolary kanadyjskie — Gerste, leje rumuńskie — Mais liry — Reis, polskie marki — Hirse, czeskie korony — Zucker, korony węgierskie — Paprika, franki francuskie — Sardinien.

Najwięcej pseudonimów miały marki niemieckie, które nazywały się: Grünzeig, Nängel i Kaffe. Dowodzi to, że markami niemieckimi najwięcej handlowano i miały one największe obroty.

Przy tej sposobności zakwestyrowano kilka weksli na sumę około 10 milionów marek, które były nieostemplowane. Kara stempelowa od tych weksli wynosiłaby około 2 i pół miliona marek.

Pięciu chłopców zabitych przy eksplozji granatu.

Tragiczny koniec zabawy z rozkręcaniem pocisków.

(Telefonem od własnego korespondenta)

Lwów. Przed kilku dniami miał miejsce w Zborowie tragiczny wypadek, którego ofiarą padło pięć młodych istot.

Pięciu wyrostków w wieku między 15—18 rokiem życia urządziło sobie istny warsztat do robienia pocisków. Rozbieranie to przeprowadzali w leju, który swego czasu podczas wojny został wydrążony pociskiem z jakiegoś „grubej Berty”. Do tego lejka poskładali pozabierane w okolicy

pociski, w ilości około 20 sztuk i rozpoczęli je rozkręcać. W ten sposób rozbierali osia czy dziewięć sztuk, gdy przy dziesiątym pocisku nastąpiła eksplozja i rozległy się straszne detonacje, które było słychać w całej okolicy.

Wszyscy chłopcy zostali rozszarpani w kawałki.

Gdyby eksplozja była się zdarzyła na otwartym polu, byłoby zapewne jeszcze więcej ofiar.

3 bandytów zrabowało 18 kupcom około 10,000,000 mk.

Krwawy napad pod Myszkowem.

Jeszcze nie przebrzmiały echa krwawych napadów w okolicach Częstochowy przez osławioną bandę Słoneczynskiego, gdy niedawno temu Sąd okręgowy w Częstochowie rozpatrywał sprawę jednego z jej członków, niejakiego Ligodzińskiego a oto już rozpoczęła swoje występy

NOWA JAKAŚ, DOBRZE ZORGANIZOWANA, BANDA OPRYSZKÓW,

dając swój pierwszy krwawy występ w okolicach Myszkowa i Żarek.

W środę o godzinie 10 wieczorem 18 kupców, przeważnie żydowskich w tej liczbie 2 ch chrześcijan, udało się wozem z Myszkowa do Żarek po zakup różnych towarów. Kiedy znaleźli się w oddaleniu od Myszkowa o jakieś 3 wiorsty,

z pobliskiego lasu wybiegło 3-ch uzbrojonych w rewolwery bandytów, którzy z okrzykiem:

„RĘCE DO GORY!”

rozpoczęli rewidować steroryzowanych i wystraszonych kupców, zabierając im znajdujące się w kieszeniach gotówkę. Ogółem 18 kupcom bandyci

ZRABOWALI OKOŁO 10.000.000 MAREK.

kiedy jeden z kupców próbował uciec bandyci strzelili i zranili go w rękę.

Po dokonanym rabunku bandyci zbiegli, zagroźwszy uprzednio kupcom, by nieośmielili się ruszyć z miejsca, dopóki oni nie znikną w lesie.

Zawiadomiona o napadzie policja, rozpoczęła za bandytami energiczny posąg.

K I N O	Od soboty 15-go do środy 19-go lipca 1922 r.		W A N D A
	„DANTON”		
	(wznowienie)	(wznowienie)	
	Arcydzieło filmowe z czasów rewolucji francuskiej w 6 aktach. — W głównej roli EMIL JANNINGS.		
KRAKOW — ULICA SW. GERTRUDY L. 5 — KRAKOW			

KORONA CZESKA IDZIE W GÓRĘ. Donoszą z Zurychu: W tutejszych kołach bankowych liczą się z tem, że korona czeska podniesie się do wysokości 25 centymów. Spowodował to w pierwszym rzędzie bardzo korzystny bilans handlowy czeski, a także i to, że zagranica skupuje w ogromnej ilości koronę czeską. Wreszcie wynikiem rokowań angielskiej grupy kapitalistów z czeskim przemysłowcami było ustalenie korony czeskiej w stosunku do 20 rappen.

POŻYCZKA SZWAJCARSKA DLA JUGOSŁAWII. By Jugosławii umożliwić odbudowę życia gospodarczego postanowili szwajcarski departament gospodarczy udzielić Jugosławii kredytu w wysokości 25 mil. fr. szwaj.

Ruch giełdowy.

Giełda krakowska z 14 lipca

Waluty i dewizy	Giełda krakowska z 14 lipca				
	Jedynka (1000)		Złk. przelicz. waluty		Transakcja
	Kupno	Sprzedaz	Kupno	Sprzedaz	
Dolary St. Zjedn. kanad.	5550	5750	5550	5750	—
Franki franc.	440	460	440	460	—
belgijs.	415	430	415	435	—
szwa. c.	1100	1200	1100	1200	—
Funty szterlin.	24800	25500	24800	25500	—
Marki niemiec.	1250	13	1250	13	1280
Korony austr.	21	24	20	22	2075
czesko-sł.	120	130	123	133	130
węgiers.	425	475	425	475	—
duńskie	—	—	—	—	—
Lei rumuńskie	—	—	—	—	—
Liry włoskie	240	260	240	260	—
Floreny holend.	—	—	—	—	—

Warszawa. 14 lipca. (PAT) Giełda Milionówka trans. 1420, 1450, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 rubli sprzedaż 220 kupno 215, 4 i pół proc. Tow. kred. ziem. za 100 marek trans. 57, 56 i trzy czwarte, 5 proc. m. Warszawy trans. 216, sprzedaż 218, kupno 212.

Waluty: Dolary Stanów Zjedn. trans. 5600, 5750, 5690, sprzedaż 5710, kupno 5670, dolary kanadyjskie trans. 5650, 5635, franki francuskie 458, 460, korony czeskie trans. 123 i pół, marki niemieckie 1240. — Czeki: Gdańsk trans. 1240, 1250, 1215, sprzedaż 1225, kupno 1195.

Do naszych prenumeratorów!

Niniejszem oznajmiamy, że zawarliśmy pisemną umowę z „Vestą”, Bankiem Wzajemnych Ubezpieczeń w Poznaniu, w myśl której każdy czytelnik, który opłaci prenumeratę „Gonia Krakowskiego” zostaje ubezpieczony bezpłatnie w tymże Banku:

1) Na wypadek śmierci spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem na **500.000 marek polskich,**

2) Na wypadek stałej niezdolności do pracy spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem na

400.000 marek polskich.

Ubezpieczenie powyższe obejmuje wszelkie nieszczęśliwe wypadki jakie wydarzyć się mogą ubezpieczonemu w życiu codziennym oraz przy wykonywaniu przezeń pracy zawodowej z wyłączeniem nieszczęśliwych wypadków, spowodowanych uprawianiem jakiegokolwiek bądź sportu.

Wypadkiem w pojęciu niniejszego ubezpieczenia jest każde dokładnie przez lekarza stwierdzone obrażenie cielesne, którym ubezpieczony bez własnej woli, wskutek niespodziewanego i nagle na organizm jego zewnątrz, mechanicznie działającego zdarzenia zostanie dotknięty. Wypadkiem więc n. p. jest śmierć, lub stała niezdolność do pracy wskutek katastrofy kolejowej, wskutek jakiegokolwiek bądź przejechania, wypadku w fabryce przy maszynach, w kopalni przy pracy i t. p. Do wypadków zalicza się także porażenia gromem, prądem elektrycznym, poparzenia, popalenia kwasami gryzącymi, oraz zatrucia krwi, przy których jad dostał się do ciała przez skaleczenie zewnętrznie dostrzegalne. **Wypadki wszelkiego rodzaju skutkiem napadów zbrojnych włączone są do tego ubezpieczenia.**

Nie uznaje się za wypadki: a) wszelkich zwykłych zachorzeń i stanów chorobowych, szczególnie chorób epidemicznych, infekcyjnych, n. p. tyfusu plamistego i inwazyjnych, oraz wszelkiego rodzaju rozmyślnego otrucia się; b) zachorzeń z powodu psychicznych wzruszeń; c) skutkiem działania temperatury; d) uszkodzeń cielesnych powstałych wskutek długotrwałych lub często powtarzanych wysiłków fizycznych.

Do ubezpieczenia przyjmuje „Goniec Krakowski” osoby fizycznie i umysłowo zdrowe od 18 do 65 roku życia, wszelkiego stanu i zawodu z wyjątkiem:

lotników, dzokiel, nurków, akrobatów i linoskoczków, marynarzy łodzi podwodnych.

Ażebym „Goniec Krakowski” ubezpieczył swego prenumeratora za darmo należy: 1) Zapłacić prenumeratę, 2) Wypełnić podany niżej kwestyjonaryusz, 3) Wysłać go wraz z opłatą prenumeraty — a wówczas ubezpieczenie staje się ważne od godz. 12 w południe dnia następnego po wpłaceniu prenumeraty na pocztę lub w Administracji pisma naszego w Krakowie, ul. Dunajewskiego. 7.

Poświadczenie z Banku „Vesta” stwierdzające, że ubezpieczenie zostało przez ów Bank przyjęte otrzyma prenumerator odwrotnie. Ubezpieczenie powyższe jest ważne na czas na jaki została opłacona prenumerata naszego dziennika.

„Vesta”, Bank Wzajemnych ubezpieczeń w Poznaniu, instytucja rdzennie polska, założona w r. 1873 oparta na wzajemności, zajęła dzięki swojej sprężytości, sumiennoci i rzetelności w całej Polsce najpierwsze miejsce. Na czele Instytucji stoi Generalny Dyrektor dr Maryan Głowacki, wybitny ekonomista w Polsce. — Dyrektorem działu ubezpieczeń od wypadków w Centrali Banku w Poznaniu jest znany Krakowianin p. Arpad Czerwiński, zaś Dyrektorem Oddziału krakowskiego jest członek zarządu Centralnego p. Maryan Lanc, cieszący się zasłużoną sympatią w naszym mieście.

Imię i nazwisko	
Zawód (dokładnie określony)	
Dokładny adres	
Data urodzenia	
Czy nie jest Pan kaleką?	
Czy jest Pan zdrowy?	
Prenumerata opłacona	
Od	do
W dowód prawdziwości dat wł. podpis ubezpieczonego	

Wycinek ten należy po wypełnieniu przesłać do Administracji pisma naszego

Wszelkich wyczerpujących informacji tak w sprawie ubezpieczeń wypadkowych, jakoteż i w innych działach ubezpieczeń prowadzonych przez „Vestę” (od ognia, na życie, od kradzieży, od odpowiedzialności prawno-cywilnej i t. p.) udzieli natychmiast Sub Dyrekcya „Vesty” w Krakowie, ul. Straszewskiego 28, telefon Nr. 139.

WULKANIZATOR

GUM AUTOMOBILOWYCH, MOTOCYKLOWYCH, ROWEROWYCH oraz wszelkich robót w zakresie wchodzących. Wykonanie solidne. 1450

PIOTR BAWOLIK
Krakow, Smoleńsk 23, ofic.

Cukiernicy!

Różne wałce, prasy, sztenderki. Maszyny do jrysów. Różne etykiety, również do herbatników. Farby, smaki, wanilinę. Syrop Agar-Agar. Masło kakaowe i Kakao bonowe poleca 4180

P. Flancman, Warszawa
Świętojerska 36, telefon 72-67.

KREDA SUROWA i prasowana do wszelkich celów chemicznych przemysłowych i gospodarskich. Dostawa tylko wagonowo, 4078
PION ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE Lwów, Lwowska 48, Tel. 476.

Znane ze swej dobroci
pierniki i herbatniki Toruńskie
i. dawn. 4326
Richard Thomas

Wyłączne przedstawicielstwo na Zagłębie Dąbrowskie
Aleksander Warzyński w Sosnowcu
ul. Modrzejowska 43.
Towar zawsze na składzie posiadam.

Poważne przedsiębiorstwo

przynoszące wielkie zyski, poszukuje na Kraków i okolice
PRZEDSTAWICIELA WSPOLNIKA
z wkładką 2 miliony Mk. p.
Zgłoszenia przyjmuje „Telefonia”, Tow. z ograni. odp. Poznań, Wierzbiciele 24. a. 4330

